

TEZAUUR LITURGIC

27 IUNIE

**+CHIRIL KOGHERAKIS,
MITROPOLITUL RHODOSULUI**

SLUJBA

SF. IERARH-MUCENIC

CHIRIL I LUKARIS,

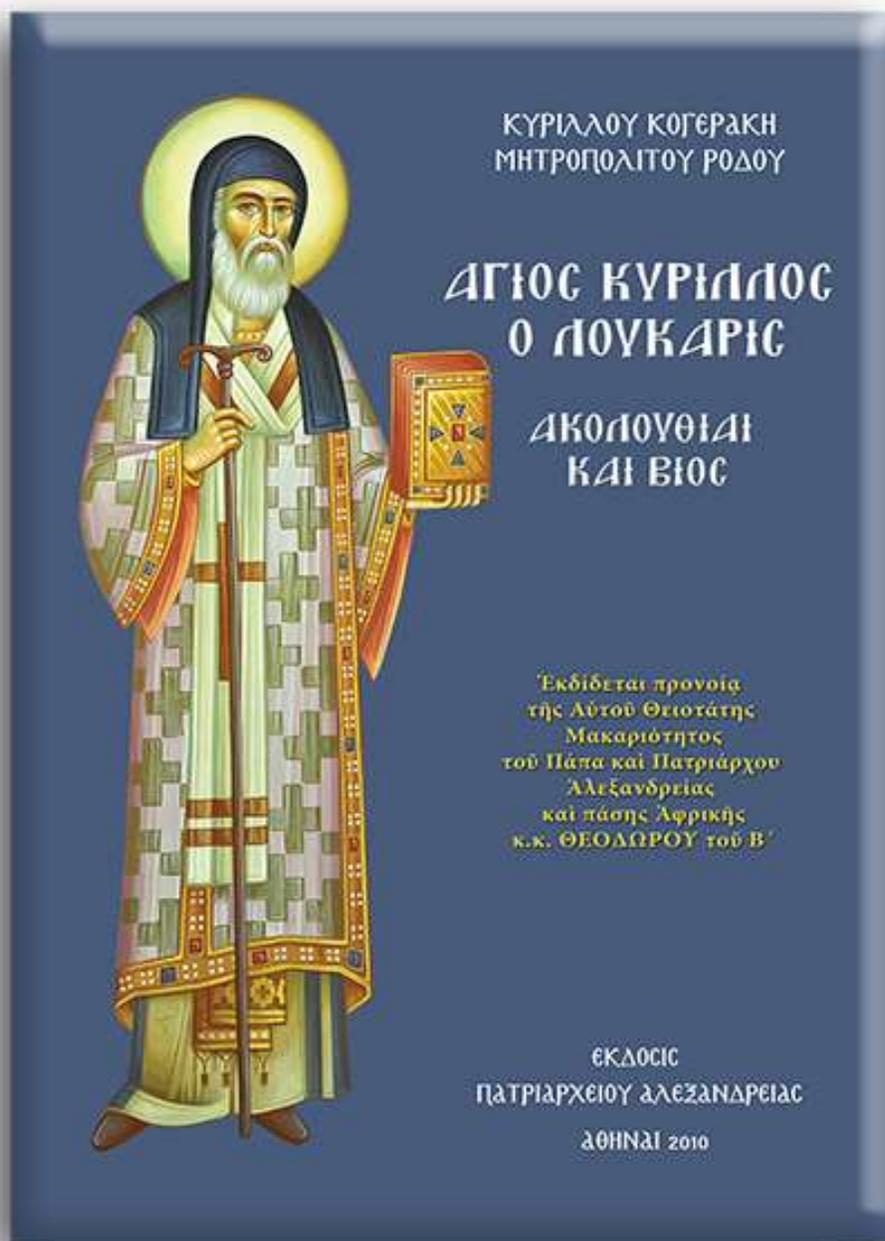
PATRIARHUL

CONSTANTINOPOLULUI

I

ATENA, 2010

Οὐ ἡ Μνήμη τῆ ΚΖ' Ἰουνίου

**ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΝΕΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΛΛΟΥ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑΡΕΩΣ,
ΠΑΠΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΤΟ ΠΡΟΤΕΡΟΝ
ΕΙΤΑ ΔΕ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙ-
ΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ
ΠΑΤΡΑΡΧΟΥΓΕΝΟΜΕΝΟΥ**

Ποίημα Μητροπολίτου Ῥόδου Κυρίλλου Κογεράκη

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΚΡΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια. Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Κύριλλε ἰδού, σήμερον συνήλθομεν, ἐπιτελοῦντες τὴν μνήμην σου, τὴν ἀξιέπαινον, τὴν φωταγωγοῦσαν, ἀστραπαῖς τῆς χάριτος, θεόφρον Ἐκκλησίας τὰ ποιμνία· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόληπτε Κύριλλε Χριστῶ, ὅλην ἀναθέμενος, ἀπὸ παιδὸς τὴν ἐλπίδα σου, αὐτοῦ ἐβάστασας, τὸν Σταυρὸν ἐπ' ὤμων, ἐν παντὶ τῷ βίῳ σου· διὸ ἐν Ἱεράρχαις διέπρεψας, καὶ Μάρτυς ἄριστος, ἀνεδείχθης κὰν ἐν γήρατι, ἐκτελέσας, ἀθλήσει τὸν δρόμον σου.

Μακάριε Κύριλλε σαυτόν, οίκονόμον ἄριστον, τῶν μυστηρίων παρέστησας, Θεοῦ τῆς χάριτος, καὶ ποιμὴν ὡς θεῖος, ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, Μαρτύρων τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι τοῖς τιμῶσί σε, τὴν εἰρήνην, καὶ παισιμάτων ἄφεσιν.

Θεσπέσιε Κύριλλε ἡμᾶς, τοὺς ἐπιτελοῦντάς σου, τὴν σεβασμίαν πανήγυριν, ἐν ὕμνοις σήμερον, ταῖς πανευπροσδέκτοις, πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, τὸν δόξη καὶ τιμῇ σε κλειῖσαντα, σῶζε ἐκ θλίψεων, πειρασμῶν τε περιστάσεων, νοσημάτων, παθῶν καὶ κακώσεων.

Δόξα. ᾠχος δ'.

Τίς σε εικότως εὐφημήσει, θεομακάριστε Πάτερ, Ἰερομάρτυς Κύριλλε; ἀποστολικῶς γὰρ πολιτευσάμενος, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνισάμενος, μαρτυρικῶς τὸν δρόμον σου ἐτέλεσας. Ὅθεν διὰ θανάτου, ἐκδημήσας πρὸς λῆξιν ἀθάνατον, ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ παρέστης, καὶ πρεσβεύεις διηνεκῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων, τοὺς δούλους σου φύλαττε, Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
ᾠχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ποιμένα θεόληπτον, καὶ περίφημον Μάρτυρα, Ἐκκλησίας σήμερον εὐφημοῦμέν σε· σὺ γὰρ μακάριε Κύριλλε, ὑπὲρ τῶν προβάτων σου, τὴν ἅγιαν σου ψυχὴν, προθυμότητα τέθυκας, καὶ ἀνέδραμες, πρὸς ζωῆς τὰ σκηνώματα πρεσβεύων, ὑπὲρ πάντων τῶν τελούντων, τὸ ἱερόν σου μνημόσυνον.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιᾶσονται.

Ἐκ τῆς Κρήτης ἀνέτειλας, ὡς πολὺφωτος ἥλιος, εὐδοκία Κύριλλε τοῦ Παντάνακτος, καὶ Ἐκκλησίας διέλαμψας, ἐν τῷ στερεώματι, ἀρετῶν ποιμαντικῶν, καὶ Μαρτύρων μιμήσεως, ταῖς φαιδρότησι, τῶν πιστῶν καταυγάζων τὰς καρδίας, τῶν ἐν ὕμνοις ἐκτελούντων, τὴν ἱεράν σου πανήγυριν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Γερῶς προϊστάμενος, ὡς ποιμὴν χριστομίμητος, τῆς ἁγίας ποιμνης σου Πάτερ Κύριλλε, ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀθλήσεως, τὸν δρόμον διέδραμες, καὶ θυσία τῷ Θεῷ, προσηνέχθης εὐάρεστος· ὅθεν πρέσβευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς τελούντάς σου τὴν μνήμην, τὴν ἀξιέπαινον σήμερον.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ἀΐσωμεν πιστοί, τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν, ὅτι ποιμένα γνήσιον, τῆς ποιμνης τῶν προβάτων αὐτοῦ, τὸν

μακάριον Κύριλλον ἀνέδειξε· τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας κοπιάσαντα, καὶ ἀρχιερωσύνης τὴν στολὴν, τοῦ μαρτυρίου τοῖς ἄθλοις κοσμήσαντα· διὸ καὶ εὐσεβῶς ἐκβοήσωμεν· Κύριε, πρεσβείαις αὐτοῦ, παράσχου ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον ἐκ τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχ. η' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς ἀστὴρ φωταυγῆς, ἐκ τῆς Κρήτης ἔλαμψας, ἐν χρόνοις τυραννικῆς, καταδουλώσεως, καὶ γένος τὸ εὐσεβές, τῶν Ὁρθοδόξων ἐφώτισας Κύριλλε, τῶν λόγων μαρμαρυγαῖς, καὶ ποιμασίας ὀσίας φαιδρότησιν.

Ὅθεν σήμερον ἐν ὕμνοις, οἱ πιστοὶ τιμῶμέν σε, τὰ πολλά σου κροτοῦντες, κατὰ χρέος προτερήματα.

Βαβαὶ τῆς σῆς προμηθείας Χριστέ! σὺ γὰρ Ὁρθοδόξων, τῷ λαῷ στενάζοντι, δουλείας βαρβαρικῆς, ἐν χαλεπότητι, καθάπερ ἄλλον Μωσῆν, τὸν Πατριάρχην ἀνέδειξας Κύριλλον, ὡς μέγαν ἐν ἀρεταῖς, καὶ πολλοστὸν ἐν σοφίᾳ ὑπάρχοντα. Ὅθεν ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τῶν πταισμάτων λύτρωσιν, καὶ εἰρήνην χορήγει, τῷ λαῷ σου Πολυέλεε.

Τοὺς σοὺς γεραίρομεν Κύριλλε, κραταιοὺς ἀγῶνας, ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου σου, τὰς θλίψεις, τοὺς διωγμοὺς, καὶ τὸ μαρτύριον· ἐν βίῳ σου γὰρ παντί, ὡς τετρωμένος ἀγάπη τῇ κρείττονι, οὐκ ὤκνησας γρηγορῶν, ἐν τοῦ Κυρίου τῷ θείῳ θελήματι. Ἀλλ' ὡς ἔχων παρρησίαν, πρὸς αὐτὸν μακάριε, σωτηρίαν ἐξαιτεῖ, τοῖς τιμῶσί σε ἐν ἄσμασι.

Πάτερ θεοφόρε Κύριλλε, ἀρχιερωσύνης, κοσμήσας τὸ ἔνδυμα, τοῖς στίγμασιν εὐπρεπῶς, τοῦ μαρτυρίου σου, μετέστης πρὸς οὐρανοὺς, ἔνθα Χριστῷ τῷ Θεῷ παριστάμενος, ἰκέτευε ἐκτενῶς, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐκ πόθου βοῶντων σοι· Χαίροις τῶν Πατέρων κλέος, καὶ Ποιμένων καύχημα, τῶν Μαρτύρων φαιδρότης, καὶ πιστῶν τὸ ἀγαλλίαμα.

Ἔτερα. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Ἱεράρχης Χριστοῦ, ὁ τῶν Πατέρων τῶν Ἁγίων διάδοχος, ὁ τούτων ἰχνηλατήσας, ἐπὶ τῆς γῆς τὴν ζωὴν, καὶ τὸν θεῖον ζῆλον μιμησάμενος· τῆς ἄνωθεν γνώσεως, ὁ πλουτήσας τὸ χάρισμα, καὶ εὐσεβείας, πρὸς νομὴν τὴν σωτήριον, τοῦ Κυρίου σου, κατευθύνας τὸ ποίμνιον· Κύριλλε παμμακάριστε, Μαρτύρων ἐν αἵματι, περιφανῶς ὁ σφραγίσας, τὴν θαυμαστὴν ποιμασίαν σου. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις Ἱεραρχῶν καλλονή, καὶ τῶν Μαρτύρων μιμητῆς καὶ ὁμότροπος, ἀξίως ὁ κοινωνήσας, τῆς εὐκληρίας αὐτῶν, ἐν ἀθανασίας τοῖς σκηνώμασι· τῆς Κρήτης τὸ βλάστημα, Ἀγκαράθου τὸ καύχημα, Ἀλεξανδρείας, ὁ ποιμὴν ὁ χρηστότατος, καὶ ὁ πρόεδρος, Βυζαντίου ὁ πάνσοφος· Κύριλλε παμμακάριστε, τὸ γέρας τῆς πίστεως, τῶν Ὁρθοδόξων ὁ στῦλος, καὶ κακοδόξων ὁ ὄλεθρος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁλος σὺ παιδιόθεν Θεῷ, τῷ Βασιλεῖ καὶ Λυτρωτῇ ἀνακείμενος, ἐμίσησας τὰ ἐν κόσμῳ, καὶ ἐν ἀγάπῃ αὐτῷ, καὶ δικαιοσύνη ἠκολούθησας· διὸ αὐτὸς Ὅσιε, εἰς λαοῦ περιποίησιν, ἱεραρχίας, ἔχρισέ σε τῷ κρίματι, καὶ ἐν θρόνῳ σε, ὑψηλῶ ἀνεβίβασεν· ἐνθα ὡς μέγας ἥλιος, ἐξέλαμψας Κύριλλε, ποιμαντικῆ ἐπιστήμη, καὶ μαρτυρίου χαρίσματι, φωτίζων,

λαμπρύνων, εἰς αἰῶνας τοὺς τελοῦντας, τὴν θείαν μνήμην σου.

Χαίρει ἡ Ἀγκαράθου Μονή, τῆς Θεοτόκου Ὀρφανῆς τὸ παλάτιον, τὴν μνήμην σου γηθοσύνως, ἐν ἐγκωμίοις φαιδροῖς, Κύριλλε θεόφρον ἐορτάζουσα· ἐκ ταύτης γὰρ Ἅγιε, τὴν πορείαν ποιούμενος, τῇ Ἐκκλησίᾳ, τοῦ Χριστοῦ διηκόνησας, καὶ διέπρεψας, ὡς ποιμὴν χριστομίμητος· ὅθεν καὶ τῶν λειψάνων σου, τῇ θήκῃ προσπίπτουσα, μεγαλαυχεῖ καὶ προσάγει, τὴν ἰκεσίαν βοῶσά σοι· Πρεσβείαις σου Πάτερ, προῖστάμενος μὴ παύση, τῶν εὐφημούντων σε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Πατριαρχῶν τὸ κλέος, καὶ Μαρτύρων τὸ ἀγλαΐσμα, ὁ τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος εὐσεβείας γενόμενος, Κύριλλος ὁ πανεύφημος, ἐν πραῦτητι σοφίας, τὴν ἐκλογάδα Χριστοῦ ποιάνας, καὶ ὑπὲρ τῶν προβάτων, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέμενος, τυράννων τὸ φρύαγμα ἐπάτησε, καὶ τὸν χριστώνυμον λαόν, ἐν τῇ πίστει ἐστερέωσε· νῦν δὲ τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ παριστάμενος, αἰτεῖται παρ' αὐτοῦ, τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν, διὰ φιλανθρωπίαν, ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· ἐκ

Παρθένου γὰρ Ἀγνῆς, σάρκα προσλαβόμενος, καὶ ἐκ ταύτης προελθὼν, μετὰ τῆς προσλήψεως, εἷς ἐστὶν Υἱός, διπλοῦς τὴν φύσιν, ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεόν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἀληθῶς κηρύττοντες, ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε, Μῆτερ ἀνύμφευτε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἷσοδος, τὸ Φῶς ἰλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ι', 7,6· γ', 13-15· η', 6,34,35,4,12,14,17,5-9· κβ', 21,19· ιε', 4)

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν· κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν· ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν εἰσακούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει· αἱ γὰρ ἔξοδοί μου ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προῖεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν

ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην· ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς· ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε, τοίνυν ἄκακοι, πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαιδευτοὶ ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά· ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲ ἐν αὐτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες· πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπίς ὑμῶν καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.(Κεφ. γ', 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὔρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.(Κεφ. ε', 15-στ', 3)

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα· ὄξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄργην εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει δὲ αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις

ἔθνῶν· ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ
δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ, Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Ἀγαλλιᾶσθω σήμερον φαιδρῶς, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία,
ἐπὶ τῇ λαμπροφύρῳ ἡμέρα, τοῦ φωστήρος τῆς
Ἐκκλησίας, Κυρίλλου τοῦ μάκαρος· ὡς ποιμὴν γὰρ
ἀληθῆς, καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος μιμητής, ποιμαντικῶς
ἐν δάκρυσιν, τὴν σπορὰν ποιησάμενος, μαρτυρικῶς ἐν
ἀγαλλιάσει, ἀθανασίας τῶν στεφάνων, ἐθέρισε τὰ
δράγματα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι παριστάμενος, καὶ
πρεσβεύων ἐκτενῶς, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἱερομάρτυς
πανεύφημε; Σὺ γὰρ τῆς κατ' ἄμφω σοφίας, ἐν μετοχῇ
γενόμενος, εὐαγγελικῶς πρὸς σωτηρίου τὰς νομάς,
τὴν δοθεῖσάν σοι ποιμνην ἐποίμανας, ὑπὲρ ἧς καὶ
μαρτυρίου, κἂν ἐν γῆρα ποτήριον ἔπιες,
στραγγαλισθεὶς ὁ ἄμωμος ποιμὴν, τυράννων ταῖς
βεβήλοις χερσίν. Ἄλλ' ὡς ποιμαντικῶς διαπρέψας,
καὶ μαρτυρικῶς δοξάσας τὸν Θεόν, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Ἦχος β'.

Ἀγαπήσας παιδιόθεν τὸν Θεόν, τὴν ἐπὶ γῆς εὐδοξίαν
ἐμίσησας, καὶ προσῆλθες ἐν Ἀγκαράθου τῇ Μονῇ, τὴν

έν άσκήσει πολιτείαν έλόμενος, Κύριλλε Πάτερ μακάριε· όθεν αύτης δί άρετῆς, τας μυστικας αναβάσεις κατορθώσας, τῷ μύρω τοῦ Πνεύματος, Αρχιερεὺς έχρίσθης θεόληπτος, και ποιμήν λογικῆς ποιμνης άνηγορευθης, έν 'Αλεξανδρεία μέν πρότερον, έν Κωνσταντινουπόλει δ' έσύστερον, ώς έπί λυχνίας ύψηλῆς, τῆς πίστεως λύχνος διαλάμπων, και διαχέων τῆ Έκκλησία, εύσεβείας τήν λαμπρότητα. Άλλ' ώς έν ούρανοῖς θαυμαστωθεις, και τῷ τρισηλίῳ Φωτὶ παριστάμενος, τόν φωτισμόν ήμῖν αίτει, τοῖς τελούσι τήν μήμην σου.

ᾠχος γ'.

Πάλιν ήμῖν ή έτήσιος μήμη, τοῦ καλοῦ ποιμένος έπεδήμησε, πρὸς μυστικῆν εύωχίαν συγκαλοῦσα, ήμᾶς, ὧ άδελφοί, τοὺς χοῖκούς. Δεῦτε οὖν κορεσθῶμεν, ταῖς άρεταῖς και τοῖς άθλοις αύτοῦ, πιστῶς άνακραυγάζοντες· Μακάριος εἶ, Κύριλλε Πάτερ άγιώτατε, ότι τόν δρόμον τετέλεκας, τήν πίστιν τετήρηκας, και τήν ψυχῆν σου προθύμως, ύπέρ τῆς ποιμνης σου τέθηκας, μηδαμῶς ύποπτῆξας, 'Αγαρηνῶν τήν θρασύτητα. 'Αλλά πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ώς παρρησίαν έχων, τοῦ σωθῆναι τας ψυχας ήμῶν.

ᾠχος δ'.

Δεῦτε, άπαντες πιστοί, τοῦ Πατριάρχου και Μάρτυρος, τήν μήμην φαιδρῶς έορτάσωμεν, μετ'

ἐγκωμίων ὡς ἔφη, Σολομῶν ὁ δίκαιος· οὗτος γὰρ ὑπάρχει, Κύριλλος ὁ θαυμασιος, Ὁρθοδοξίας ὁ ὑπέρμαχος, Λατίνων ὁ ἔλεγχος, ὁ τῶν Πατέρων μιμητής, καὶ τῶν πιστῶν προασπιστής, Εὐαγγελίου ὁ διδάσκαλος, ὁ τῷ ἄρτῳ τῶν λόγων αὐτῶν, τὸν χριστῶνυμον λαὸν διαθρέψας, καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ τυθεὶς προθυμότητα. Διὸ καὶ πρὸς αὐτόν, ἐν κατανύξει ἐκβοήσωμεν· Πρέσβευε διηνεκῶς, ἵνα ῥυσθῶμεν ἐκ πάσης ἀπειλῆς, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου.

ᾠχος πλ. α'.

Τὸν Ἱεράρχην τὸν σοφόν, Ἀρχιερέως τοῦ μεγάλου, καὶ Μάρτυρα τὸν θαυμαστόν, τὸ κλέος τῆς Ἐκκλησίας, καὶ οἰκουμένης ἐγκαλλώπισμα, Κύριλλον τὸν πανένδοξον, ἐν ἀγαλλιάσει εὐφημήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ εὐαγγελικῶς πολιτευσάμενος, καὶ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἀγωνισάμενος· χαίροις ὁ τοῖς τυράννοις ἀντιταξάμενος, καὶ τὸ μαρτύριον στερρῶς ἀναδεξάμενος· χαίροις ἀθανασίας τὸ στέφος, θεόθεν κομισάμενος, καὶ Χριστῷ ἐν δόξῃ παριστάμενος· ᾧ καὶ πρέσβευε ἐκτενῶς, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος πλ. β'.

Ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου, ἀναβλύζει ἰάματα, καὶ πηγάζει χαρίσματα, τοῖς προσερχομένοις ἐν εὐλαβείᾳ, Κύριλλε Πάτερ πανσεβάσμιε· διὸ σήμερον αὐτήν, οἱ πιστοὶ περικυκλοῦντες, ἐόρτιον τὸν ὕμνον σοι προσφέρομεν, δοξάζοντες Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν ἐν

οὐρανοῖς σε δοξάζοντα, ὡς Ἱεράρχην ἡγιασμένον, τοῦ μαρτυρίου ἐν τῷ σκάμματι.

Ἦχος βαρύς.

Ἐπὶ καθέδρας ὑψηλῆς, ἱεραρχικῶς διαπρέψας, μαρτυρικαῖς καλλοναῖς ἐλαμπρύνθης, Κύριλλε μακαριώτατε· Χριστὸν γὰρ μιμησάμενος, ὑπὲρ τῆς ποιμένης ἐδέξω, ἐν ἀγαλλιάσει τὸν θάνατον. Ὅθεν τῆς οὐρανῶν βασιλείας, ἀπολαβὼν τὸ δηνάριον, εἰς ἁγιασμόν ἔχεις τοὺς καρπούς, τῶν κατορθωμάτων σου. Διὸ πρέσβευε ἐκτενῶς, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Ὁρθοδόξων ὁ λαός, τῆς Ὁρθοδοξίας τὸν ὑπέρμαχον, τιμῶμέν σε ἀοίδιμε Κύριλλε· τοῖς ἀλλοδόξοις γὰρ ἀντικατέστης, καὶ τυράννων ὄφρυν ἐξεφαύλισας, ὡς εὐσεβείας δικαιώμασι διεξάγων, τὴν λογικὴν ἐκλογάδα σου. Μακάριος εἶ, ὁ διωγμοὺς καὶ θλίψεις ὑπομείνας, καὶ μαρτυρίου τοῦ κρατῆρος γευσάμενος. Παρρησίαν ὡς ἔχων πρὸς Χριστόν, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Ἐ᾽χει μὲν ἡ ἄνω Ἱερουσαλήμ, ἡ τῶν πρωτοτόκων ἀχειροποίητος πόλις, σὺν τῶν ἀπ' αἰῶνος Ἀγίων τοῖς πνεύμασι, τὴν ἡγιασμένην Κύριλλε ψυχὴν σου, μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς ἀποσιλβουσαν· ἔχει δὲ

καὶ Ἀγκαράθου ἢ Μονή, ἢ ἐν Κρήτῃ πνευματικὴ σου τιθήνη, ὡς θησαυρὸν τὰ τίμιά σου λείψανα, ἐν προοιμίῳ ἐκφαίνοντα πιστοῖς, τῆς μελλούσης ζωῆς τὴν εὐπρέπειαν. Ὅθεν αὐτοῖς προστρέχοντες, ὡς Ἱερομάρτυρα Χριστοῦ σε μακαρίζομεν, ἱκετικῶς ἀναβοῶντες· Πρέσβευε Πάτερ τῷ Θεῷ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ Ὑψίστου κληθεῖς.

Ἀνευφημοῦσι πιστοὶ ἐν ἐγκωμίοις, τὴν μνήμην σου σήμερον, τὴν ἀξιέπαινον· ὡς παμφαῆς γὰρ ἀνέτειλε, καὶ φωτοβόλος, τὴν Ἐκκλησίαν καταφωτίζουσα· ὅθεν καὶ ἀγάλλονται, Δικαίων τάγματα· Μαρτύρων δῆμοι εὐφραίνονται, σὺν Ἱεράρχαις, Ἱερομάρτυς ἐνδοξε Κύριλλε, τὸν σὲ δοξάσαντα δοξάζοντες, Βασιλέα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὃν ἱκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἀκολουθήσας Χριστῷ ταῖς ἀρεταῖς σου, καὶ ὅλος γενόμενος, ἐνθους τῷ πνεύματι, θεομακάριστε Κύριλλε, ἐν περιβλέπτῳ, ἀνῆλθες θρόνῳ ψήφῳ τῆς

χάριτος· ἔνθα καὶ διέπρεψας, ποιμὴν ὡς κάλλιστος, ὡς κυβερνήτης θεόσοφος, τῆς Ἐκκλησίας, ὡς εὐσεβείας σεπτὸς διδάσκαλος. Ὅθεν πιστοὶ σε μακαρίζομεν, τοὺς πολλοὺς σου ἀγῶνας κηρύττοντες, καὶ αἰτοῦμέν σε πρέσβυν, πρὸς τὸν Κύριον θερμότατον.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἀλεξανδρείας λαμπρῶς τὸν Ποιμενάρχην, Κωνσταντινουπόλεως τὸν θεῖον Πρόεδρον, σὲ παμμακάριστε Κύριλλε, ἀνευφημοῦμεν, ἐπιτελοῦντες πόθῳ τὴν μνήμην σου· σὺ γὰρ περικείμενος, χρῖσμα τὸ ἅγιον, Θεῶ ὀσίως ἱέρευσας, καὶ τὴν ψυχὴν σου, ὑπὲρ τῆς ποιμνῆς προθύμως ἔθυσας. Ὅθεν Χριστὸς σε ἐθαυμάστωσε, καὶ σκηνῆς τῶν Ἁγίων ἠξίωσεν, ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῆς εὐσεβείας τῶν Πατέρων, μυσταγωγῶν τὰ ἀγαθὰ, μαρτυρικῶς τὸν βίον ἐξεπέρησας, Κύριλλε Ἱεράρχα Ὅσιε· Ἀρχιερεὺς γὰρ Ἐκκλησίας γενόμενος, ἀξίως τοῦ χαρίσματος ἐπολιτεύσω, καὶ Ὁρθοδόξων τὸ φρόνημα ἀνύψωσας, τὸν λόγον τῆς πίστεως εὐαγγελιζόμενος, τοῖς ψευδαδέλφοις στερρῶς ἀντιπατόμενος, καὶ ὑπὲρ τῶν προβάτων θυσία προσφερόμενος. Διὸ σήμερον οἱ πιστοὶ, δεδοξασμένον σε καθορῶντες, τὴν μνήμην σου ἐπιτελοῦμεν, καὶ ἐκ ψυχῆς ἀναβοῶμεν· Πρέσβευε,

Πάτερ, τῷ Χριστῷ, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ὑμνούντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Τὸν φωστῆρα τῆς Κρήτης, Ἀγκαράθου τὸν ὄρηκα, τῆς Ἀλεξανδρείας ποιμένα, Βυζαντίου τὸν πρόεδρον, τὸν θεῖον δεῦτε Κύριλλον πιστοί, ὡς πρόμαχον τῆς πίστεως σερρόν, καὶ Μαρτύρων θεοδόξαστον κοινωνόν, τιμήσωμεν ἐκβοῶντες· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ θαυμαστώσαντι, δόξα τῷ ἐν ὑψίστοις εὐκλεῶς, δοξάσαντί σε Ἅγιε.

Ἔτερον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον βλάστημα, τῆς Κρητονήσου, ἄνθος εὖοσμον, τῆς Ἀγκαράθου, ἀνεδείχθης Μονῆς Πάτερ Κύριλλε· Ἀλεξανδρείας ποιμὴν φιλοπρόβατος, καὶ Βυζαντίου θεόκριτος πρόεδρος. Ὅθεν πρέσβευε, Χριστῷ τῷ Θεῷ πανεύφημε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Τὸ ὁμόηχον Θεοτοκίον καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Ἐπέφανεν ἰδοῦ, εὐφροσύνης ἡμέρα, ᾧ Κύριλλε σοφέ,
ἡ ἅγια σου μνήμη, πρὸς αἴνεσιν ἐόρτιον, τοὺς πιστοὺς
συνεγείρουσα, καὶ αὐγάζουσα, μαρμαρυγαῖς
ἀκηράτοις, τοὺς ὑμνοῦντάς σε, ὡς εὐκλεᾶ Ἱεράρχην,
καὶ μέγιστον Μάρτυρα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ὡς ὄσιος ποιμὴν, τῆς Χριστοῦ ἐκλογάδος, Μαρτύρων
τὴν ὁδὸν, κἂν ἐν γῆρα ὑπῆλθες, τυράννων ἰταμότητι,
παμμακάριστε Κύριλλε, καὶ κατέπαυσας, ἔνθα τὸ
φῶς καταυγάζει, τῆς θεώσεως, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων,
τῶν πίστει τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυρία Ὁρφανή, Παναγία Παρθένε, Μονῆς σου τῆς
σεπτῆς, τιμιώτατος γόνος, ὁ νέος Ἱερόαθλος,
ἀναδέδεικται Κύριλλος, μεθ' οὗ πρέσβευε, τῷ
σαρκωθέντι ἀφράστως, ἐξ αἱμάτων σου, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν
αἰνούντων, τὴν ἄφθαρτον δόξαν σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἀλεξανδρείας ὁ σοφὸς ἀρχιθύτης, Βασιλευούσης ὁ
λαμπρὸς κυβερνήτης, Πατριαρχῶν ᾧ Κύριλλε, ἡ θεία

καλλονή, ἀρετῶν κοσμούμενος, μυστικῇ εὐκοσμία, τοῦ Χριστοῦ τοῖς στίγμασιν, ἱερῶς ἐλαμπρύνθης· ὃ καὶ πρεσβεύεις Πάτερ ἐκτενῶς, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τῆς Ἀγκαράθου ἢ Μονῆ ἢ ἀγία, πνευματικόν σε ὡς υἷόν μακαρίζει, καὶ ἔνθεον ἀνάστημα, ὃ Κύριλλε σοφέ, πλοῦτον ἀδαπάνητον, τῶν σεπτῶν σου λειψάνων, τὴν σορὸν κατέχουσα, ἐξ ἧς χάρις ἐκβλύζει, καὶ μεγαλύνει Πάτερ τὸν Θεόν, τὸν ἐν ὑψίστοις τρανῶς σε δοξάσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἀγνή Παναγία, Εὐλογημένη Ὁρφανὴ Θεοτόκε, ἐκ τῆς Μονῆς σου ἔλαμψαν, ὡς ἄστρα νοητά, ὁ σοφὸς Μελέτιος, εὐσεβείας ὁ στῦλος, καὶ ὁ θεῖος Κύριλλος, Ὁρθοδόξων ὁ λύχνος, οὓς εὐφημοῦντες σήμερον πιστῶς, δοξολογοῦμεν τὸν ἄσπορον τόκον σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Χερσὶ στραγγαλισθεῖς, ὁ ποιμὴν τῶν τυράννων, μετέστης πρὸς ζωῆς, τοὺς φωταυγεῖς θαλάμους, ἐν οἷς περιχορεύων, καὶ ἀπολαύων θείας μεθέξεως, μὴ παύση ἱκετεῦων, Κύριλλε Πάτερ, Χριστὸν τὸν Κύριον,

τοῦ οἰκτειρῆσαι πάντας ὡς Θεός, τοὺς σέ
ὕμνολογοῦντας.

Δόξα. Ὁ αὐτός. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀρεταῖς διαπρέπας ποιμαντικάῃς, ἀπιοτήτως
προέκρινας τὸ θανεῖν, ἐχθρὸν τὸν ἀλλόφυλον, ἀναιδῶς
φρουαπτόμενον, μηδόλως δειλιάσας, ἀνδρείας ὡς
ἔμπλεως, τῇ ἀψευδεῖ μιμήσει, Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος.
Ὅθεν σου τὸ σῶμα, ἐκ βυθοῦ τῆς θαλάσσης, ἐδόθη
ἀλώβητον, εἰς πιστῶν ἀγαλλίασιν, Ἱερόαθλε Κύριλλε.
Πρέσβευε οὖν Πάτερ ἀεὶ, ἵνα χάριν εὕρωμεν καὶ
ἔλεος, οἱ εὐλαβῶς ἐκτελοῦντες, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἀγκαράθου ἢ Μάνδρα ἢ εὐαγῆς, χάριτός σου τὸ
σκήνωμα Ὀρφανή, ὡς κῆπος πανεύχαρις, μουσικῶς
ἀνεβλάστησεν, ἀγιωσύνης ἄνθος, τερπνὸν καὶ
ἠδύπνοον, Πατριαρχῶν τὸ κλέος, τὸν ἔνδοξον
Κύριλλον, οὗ τῇ εὐωδίᾳ, εὐφραινόμενοι Μῆτερ, τὸν
πλοῦτον κηρύττομεν, τῆς πολλῆς σου χρηστότητος,
καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ
Θεῷ, τῶν παισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν, ὡς
ἐλεήμων Δεσπότης, ἡμῖν Μητροπάρθενε.

Εἶτα οἱ Ἀναβαθμοί, ἦτοι· τὸ α' Ἀντίφωνον τῶν
Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου καὶ τὸ Προκείμενον.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ
Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Εὐαγγέλιον, ζήτηε τῇ ιγ' Νοεμβρίου.

Ἦχος Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου... Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Σήμερον, ἡ μνήμη τοῦ Ἱερομάρτυρος, ἡμᾶς συνήθροισε, καὶ πάντες χαίροντες, ἐκ καρδίας λέγομεν· Μακάριος εἶ, Κύριλλε πανένδοξε, Ἀλεξανδρείας ἡ δόξα, καὶ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τὸ καύχημα, ὁ ἀρχιερωσύνης τὴν στολήν, μαρτυρίου τῇ αἴγλη, λαμπροτέραν ἀπεργασάμενος· πρέσβευε οὖν ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Εἶτα· ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς σι' καὶ τοῦ Ἱερομάρτυρος οἱ δύο εἰς η'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε· «Χαῖρε Παρθένε Θεοτόκε Μαρία. Κυρίλλου».

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Χαῖρε Ἄγνη, Μῆτερ Παρθένε Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῆ βροτεία οὐσία· δυσώπει τοῦ σωθῆναι, τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Ἀΰθος τερπνόν, ἀγεωργήτως Χριστὸν τὸν Θεόν, τὸν Λυτρωτὴν ἐξήνθησας, καὶ εὐωδίασας, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· διό σε κατὰ χρέος, Μῆτερ δοξάζομεν.

Γ΄να τρυφῆς, καὶ ἀθανάτου Παρθένε ζωῆς, οἱ ἐξ Ἀδάμ κατάκριτοι, ἐπαπολαύσωμεν, τοῦ Πατρὸς ἐσαρκώθη, ὁ Λόγος ἐκ γαστρὸς σου, ὃν μεγαλύνομεν.

Ρ΄ῦσαι ἡμᾶς, Θεοκυῆτορ Παρθένε Ἄγνη, τοὺς εὐλαβῶς προστρέχοντας, τῆ ἀντιλήψει σου, ἐκ κινδύνων παντοίων, καὶ πάσης ἐπηρείας, τοῦ πολεμήτορος.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἱερομάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς κατ' Ἀλφάβητον ἀντιστρόφως· ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις· «Κυρίλλου».

Ἦχος καὶ Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Ω΄φθης λαμπρός, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ ἀριστεύς, καὶ ἀφθαρσίας ἔλαβες, στέφανον Κύριλλε· διὸ χάριν μοι αἶτει, ἀξίως ὡς ἂν μέλπω, τὰς ἀριστείας σου.

Ψήφω Θεοῦ, Ἀλεξανδρείας ποιμὴν θαυμαστός, καὶ Βυζαντίου πρόεδρος, ἄριστος πέφηνας, ἄρεταῖς διαπρέπας, καὶ γνώσει διαλάμπας, Ὅσιε Κύριλλε.

Χαίρει λαός, τῶν Ὁρθοδόξων τρανώς ἐπὶ σοί, ὅτι Χριστοῦ ἐκλόγιον, Πάτερ γενόμενος, Ἐκκλησίας προέστης, καὶ πίστεως ἐδείχθης, Κύριλλε πρόμαχος.

Θεοτοκίον.

Κόσμον Ἀγνή, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς τοῦ Ἀδάμ, τῷ ἀνεκφράστῳ τόκῳ σου, σὺ ἀπελύτρωσας, καὶ ἀνθρώπων τῷ γένει, τὴν θείαν εὐλογίαν, ἐδωροφόρησας.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἱερομάρτυρος φέρων Ἀκροστιχίδα ἐν τοῖς Θεοτοκίοις τήνδε· «Κυρίλλου».

Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χριστοῦ τῆς μεθέξεως, τῆς γλυκυτάτης γευόμενος, ὡς Μάρτυς ἀήττητος, καὶ Ἱεράρχης σοφός, χάριν αἶτει μοι, καὶ λόγον ὡς ἂν πλέξω, τὸν ὕμνον σοι Κύριλλε, Πάτερ ἐπάξιον.

Ποιμάνας τὴν ποιμνὴν σου, δι' ἀρετῆς πρὸς οὐράνιον, νομὴν Πάτερ Κύριλλε, τοῦ μαρτυρίου καλῶς, τὸ ἀγώνισμα, ὑπῆλθες καὶ καθεῖλες, ὄφρὸν τὴν ὑπέρογκον, τοῦ πολεμήτορος.

Ὡς ἄνθος πανεύοισμον, ἐν Ἐκκλησίᾳ ἐξήνθησας, ἐμπρέπας τὸ πρότερον, ποιμαντικαῖς ἀρεταῖς, καὶ ἐσύτερον, ἐν στάσει μαρτυρίου, τελέσας τὸν δρόμον σου, Ὅσιε Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Κυήσασα Δέσποινα, καὶ μητρικῶς περιστείλασα, ὡς βρέφος παντέλειον, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντός, τοῦ πλουσίου σου, ἀξίωσον ἐλέους, τοὺς ἀνακηρύττοντας, τὰ μεγαλεῖά σου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠιδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοί, Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Εἴλεησον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, ἐλέους ἀπείρου ἢ τὸν δοτῆρα, ὑπὲρ λόγον τε καὶ ἔννοϊαν, ἀπειρογάμως Ἄγνη σωματώσασα.

Πανάχραντε Θεοῦ νύμφη ἄφθορε, ἀπείρανδρε Μῆτερ τοῦ Ζωοδότου, σῶσον, οἴκτειρον, βοήθησον, τοὺς πεποιθότως πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Ἀπείρανδρε οἰκτρῶς ἠνομήσαμεν, ἐτρώθημεν ἔργοις τῆς ἁμαρτίας· ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μετάνοϊαν, τῇ χάριτί σου καὶ βίου διόρθωσιν.

Ρ'οαῖς τῆς μητρικῆς εὐσπλαχνίας σου, κατάρδευσον Κόρη Εὐλόγημένη, ξηρανθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, καὶ καρποφόρον αὐτὴν πάλιν ποίησον.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Φαιδρότατος ἀστὴρ ἐξανέτειλας, φωτίζων, αὐγάζων τὴν οἰκουμένην· διὸ Κύριλλε καταύγασον, τὰς διανοίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Υ'πέρλαμπρον στολήν ένδυσάμενος, θεόθεν τῆς θείας
ιερραρχίας, Πάτερ Κύριλλε ὡς Ἄγγελος, τῷ
παντεπόπτη Θεῷ ἐλειτούργησας.

Τῆς γνώσεως Θεοῦ ὡς δεξάμενος, τὰ δῶρα τῷ πλούτῳ
τῶν ἀρετῶν σου, Πάτερ Κύριλλε κηρύγματι,
θεοσεβείας πιστοὺς ἐστερέωσας.

Θεοτοκίον.

Υ'μνοῦμέν σε πιστοὶ καὶ δοξάζομεν, Παρθένε Μαρία
Εὐλογημένη· ἐκ γαστρὸς σου γὰρ ἐπέφανεν, ἡ
σωτηρία ἡμῖν καὶ ἡ λύτρωσις.

Κανὼν δεῦτερος. Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους.

Χριστὸν παιδιόθεν ἀγαπήσας, ψυχῆς σου τὴν ἔφεσιν
αὐτῷ, ὦ Κύριλλε ἀνέτεινας, καὶ ἀρετῶν τῆς χάριτος,
τοὺς θησαυροὺς ἐσύλησας, εἰς εὐσεβῶν περιποίησιν.

Ὠ'ραῖος ἐκ Τίτου τῆς φυτείας, ἐφύης μακάριε
βλαστὸς, καὶ ἀγαθὴν ἐξήνεγκας, ἐν γεωργίᾳ κρείττονι,
τὴν παγκαρπίαν Κύριλλε, πιστῶν ἐκτρέφων τὸ
πλήρωμα.

Γ'δοὺ ὁ λαὸς τῶν Ὁρθοδόξων, γεραίρει σε Κύριλλε
πιστῶς· αὐτῷ γὰρ θεοδώρητος, ἐπέφανα παρακλήσις,
ἀναψυχὴ καὶ στήριγμα, ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν θλίψεων.

Θεοτοκίον.

Υπέραγνε Μῆτερ τοῦ Ὑψίστου, ἐκ σοῦ ὁ φιλόανθρωπος Θεός, ἐνανθρωπήσας ἔσωσε, τῆς πάλαι παραβάσεως, τοὺς εὐσεβῶς τῇ δόξῃ σου, κροτοῦντας ὕμνον ἀρμόδιον.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χριστῷ ἠκολούθησας, δι' ἀρετῆς ἐκ παιδός, καὶ τούτου ἐποίμανας, τὴν ἐκλογάδα καλῶς, μακάριε Κύριλλε· ἥσχυνας ἀσεβείας, τοὺς κομψοὺς τοῖς σοῖς λόγοις· ἔθραυσας μαρτυρίῳ, τῶν τυράννων τὸ θράσος· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους διπλοῦς, θεόθεν ἀπέλαβες.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἀγάλλεται σήμερον, ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, τὴν μνήμην σου ἄγουσα, ἐν ἐγκωμίοις φαιδροῖς, πολυάθλε Κύριλλε· σὺ γὰρ ἱερατεύσας, τῷ Κυρίῳ νομίμως, θῦμα αὐτῷ προσήχθης, διὰ τοῦ μαρτυρίου· διὸ θερμῶς δυσώπει αὐτόν, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μονὴ σου ἀγάλλεται, ἡ εὐαγῆς Ὀρφανή, Κυρίλλου τοῦ μάκαρος, ὡς θησαυρὸν τιμαλφῆ, τὰ λείψανα ἔχουσα· ὅθεν πλουσίαν χάριν, ἐξ αὐτῶν καρπουμένη, αἶνεσιν ἀναπέμπει, τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός, ὃν τρέμει τὰ σύμπαντα.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁμιδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν ἐκ Παρθένου σου γέννησιν, ὁ Προφήτης προβλέπων, ἀνεκήρυττε βοῶν· Τὴν ἀκοήν σου ἀκήκοα, καὶ ἐφοβήθην· ὅτι ἀπὸ Θαιμάν, καὶ ἐξ ὄρους ἁγίου κατασκίου, ἐπεδήμησας Χριστέ.

Θεὸν Πανάχραντε ἔτεκες, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, σὺ ἐν χρόνῳ δι' ἡμᾶς, ὃν παρρήσια ἰκέτευε, ἵνα ῥυσθῶμεν, νόσων παντοδαπῶν, πειρασμῶν τε παντοίων καὶ κινδύνων, τῶν ἐν βίῳ Ἀγαθή.

Εἰς σὲ ἀκλόνητον ἔχοντες, τῆς ψυχῆς ἡμῶν πᾶσαν, τὴν ἐλπίδα οἱ πιστοί, ἰκετηρίαν προσάγομεν, ἀναβοῶντες· Μῆτερ Θεοῦ Ἀγνή, μὴ ἐάσης ἡμᾶς ἀπολλυμένους, ἐν δουλείᾳ τῶν παθῶν.

Νοσοῦντα Ἄχραντε Δέσποινα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, ἐκ πολλῶν ἁμαρτιῶν, ἐπισκοπῆς σου ἀξίωσον, τὸν σὸν ἰκέτην, ἵνα σοι ἐκβοῶ· χαῖρε Μῆτερ ἀσπόρως ἢ τεκοῦσα, τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν.

Εἴλεους ἔχουσα Πάναγνε, θησαυροὺς ἀκενώτους, καὶ συμπάθειαν πολλήν, ἀντιλαβοῦ μου ὡς τάχιον, καὶ τὴν ἀθλίαν, λύτρωσαί μου ψυχὴν, τῶν δολίων σκανδάλων καὶ παγίδων, τοῦ ἐχθροῦ τοῦ πονηροῦ.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Σὺ ἐκ νεότητος Κύριλλε, τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου, ἐπωμάδιον λαβὼν, ταῖς ἀρεταῖς σου ἐσταύρωσαι,

παντὶ τῷ κόσμῳ· ὄθεν καὶ τελευτῆς, ἠξιώθης
Μαρτύρων ἀπολαῦσαι, ἀπηνῶς στραγγαλισθεῖς.

Ρῶμαλεότητι Κύριλλε, ἐν καρδίας ἐλέγξας,
ψευδαδέλφων τὸν ἔσμόν, ἐν καρτερίᾳ ὑπέμεινας,
συκοφαντίας, θλίψεις καὶ διωγμούς, μεγαλύνων,
δοξάζων ἐπὶ πᾶσι, τὸν φιλάνθρωπον Θεόν.

Πάτερ αἰίδιμε Κύριλλε, Ἡρακλείου ὁ γόνος,
Ἀγκαράθου ὁ βλαστός, σὺ Ὁρθοδόξων ἐποίμανας, τὴν
ἐκλογάδα, ἄφθαρτον πρὸς νομὴν, καὶ Μαρτύρων
ἐγεύσω τοῦ κρατήρος, ἀνδρικῶς ὑπὲρ αὐτῆς.

Θεοτοκίον.

Ρῆρυπώμενον με πάθεσι, καὶ αἰσχραῖς ἀμαρτίαις, δι'
ἀμέλειαν πολλήν, σὺ τῷ ὑσώπῳ με κάθαρον, τῆς
μητρικῆς σου, χάριτος Ἀγαθή, ἵνα πίσει τιμῶ σε καὶ
δοξάζω, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Θείων παραδόσεων ἔχων ἐν σοί, Πάτερ ἐνεργοῦσαν
τὴν δύναμιν, στυλὸς ἐδείχθης, εὐσεβείας ἀρραγῆς, καὶ
ἥσχυνας ὃ Κύριλλε, τῶν ἀζυμιτῶν τὴν κακόνοϊαν.

Ἐζησας ἐν γῆ ἀλλοδαπῇ, μέσον κακοδόξων ἀλώβητος,
σαυτὸν προσέχων, Πάτερ Κύριλλε σοφέ, καὶ
συντηρῶν ἀκλόνητον, ἐν τῷ θεμελίῳ τῆς πίστεως.

Ἐρωτι πυρούμενος τῷ θεϊκῷ, σχέσεων προσκαίρων
ἐξέκλινας, καὶ ἐν τῇ Μάνδρα, τῆς Παρθένου

προσελθών, τῶν μοναζόντων Κύριλλε, σχῆμα ἐνεδύσω
τὸ τίμιον.

Θεοτοκίον.

Ρ'ῦσαί με Πανάχραντε ὡς εὐμενῆς, πάσης δυσχεροῦς
περιστάσεως, καὶ τῇ δυνάμει, τῶν καλῶν σου
πρεσβειῶν, ἐνίσχυσον διάγειν με, ἐν δικαιοσύνῃ τὸν
βίον μου.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁιδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων ποιητῆς
Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὁδήγησον
ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Θεοκυῆτορ Ἄγνη, τὸ τοῦ Ἡλίου νοητὸν ὄχημα, ταῖς
ἀστραπαῖς τῶν σῶν χαρισμάτων, καταύγασον ἡμᾶς·
καὶ γὰρ προσκυνοῦμεν, Παρθένε τὸν τόκον σου.

Ἐλπίς τοῦ κόσμου Σεμνή, μὴ καταιοχύνῃς τοὺς
πιστοὺς δούλους σου, τοὺς ἐκ ψυχῆς
ἐπικαλουμένους, βοήθειαν τὴν σὴν, καὶ
ὁμολογοῦντας, Θεοῦ σε λοχεύτριαν.

Οἱ ἁμαρτάνοντες αἰσchrῶς, προστρέχομέν σοι Ἄγαθὴ
κράζοντες· Ἐν τῷ φωτὶ τῷ τῆς μετανοίας, ὁδήγησον
ἡμᾶς, τῇ χειραγωγίᾳ, Ἄγνη τῆς πρεσβείας σου.

Τραυματισθεῖς ἡδονῶν, τῇ αἰσχροουργίᾳ ὁ οἰκτρὸς
ἄνθρωπος, ἱκετικῶς Παρθένε βοᾷ σοι· Ἐλθέ μοι
ἰατρός, πληγῶν μου τὰ ἄλγη, Ἄγνη θεραπεύουσα.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ μαθητής, τῶν κακοδόξων τὴν ὄφρυν Κύριλλε, ἐν διδαχῶν σοφῶν ῥητορεία, κατήσχυνας λαμπρῶς, καὶ Ὁρθοδοξίας, τὸν λόγον ἐτράνωσας.

Ἐένος δειχθεὶς τοῖς ἐν γῆ, τῇ θαυμαστῇ σου βιοτῇ Κύριλλε, πρὸς οὐρανοὺς διὰ μαρτυρίου, μετέστης εὐκλεῶς, σὺν πᾶσιν Ἁγίοις, Θεῷ παριστάμενος.

Νόμῳ Θεοῦ ἐκ παιδός, σὺ ἐντρυφήσας εὐσεβῶς Κύριλλε, ἄλλος Μωσῆς τῷ τῶν Ὁρθοδόξων, ἐπέφανας λαῷ, καὶ τοῦτον δουλείας, ἐν θλίψει ἐστήριξας.

Θεοτοκίον.

Γκετικῶς οἱ πιστοὶ, κλίνοντες γόνυ Ἀγαθὴ κράζομεν· Ἐν τῷ φωτὶ τῆς σῆς εὐσπλαχνίας, ὁδήγησον ἡμᾶς, Παρθένε πρὸς γνῶσιν, Θεοῦ τοῦ θελήματος.

Κανὼν δεῦτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὁσίως ἀσκούμενος, θεόφρον Πάτερ Κύριλλε, ἐν τῆς Ἀγκαράθου τῷ σεμνείῳ, σκεῦος ἐγένου, τῶν ἐν Χριστῷ ἀρετῶν, καὶ χάριν ἐφείλκυσας ἐν σοί, δι' ἧς ἀναδέδειξαι, ἀληθείας διδάσκαλος.

Φωτὸς λαμπρυνόμενος, τοῖς ἔργοις Πάτερ Κύριλλε, καὶ λόγῳ κοσμούμενος σοφίας, Ἀλεξανδρείας, τῇ ἐπινεύσει Θεοῦ, τὸν θρόνον ἐπέβης ἐξ αὐτοῦ, πᾶσι τῆς σοφίας σου, διαχέων τὴν ἔλλαμψιν.

Ποιμένων γενόμενος, Ποιμήν θεόφρον Κύριλλε, ράβδω θεϊκῆς ἐπικουρίας, πρὸς εὐσεβείας, τὴν οὐρανίαν νομήν, τὴν ποιμνην ἐποίμανας Χριστοῦ, μαθητῆς ὡς γνήσιος, Μελετίου τοῦ μάκαρος.

Θεοτοκίον.

Γ'δού σοι προστρέχομεν, ἐν κατανύξει Ἄχραντε, τὸν θεῖόν σου τόκον προσκυνοῦντες, καὶ κράζομέν σοι, ἱκετηρίῳ φωνῇ· Ἔσο ἡμῶν πάντοτε Ἄγνη, βίου ἐν ταῖς θλίψεσι, στηριγμὸς καὶ παράκλησις.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠιδὴ στ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Οὐρανός σε καὶ γῆ μακαρίζουσι, μεθ' ὧν καγὼ Ἄχραντε πόθῳ φλεγόμενος· μητροπρεπῶς θαυμάστωσον, ἐπὶ ἐμέ τὴν στοργὴν σου καὶ σῶσόν με.

Καταιγίδες πνευμάτων βυθίζουσι, τῶν τῆς πονηρίας με, εἰς χάους ἄβυσσον· σὺ δὲ γαλήνη σῶσόν με, τῆς σεπτῆς χάριτός σου Πανάχραντε.

Ἐπελθόντα τὰ πάθη ταράττουσιν, ὅλον με Θεόνυμφε· ἀλλ' ὡς φιλάγαθος, σὺ στηριγμὸς μου πάρεσο, καὶ καλὴ ἐν τῷ βίῳ βοήθεια.

Μετανοία Χριστῷ με οἰκείωσον, τῷ ἐνανθρωπήσαντι ἐκ σοῦ Πανύμνητε· τοῖς μιανοῖς γὰρ ἔργοις μου, ἐξ αὐτοῦ ἐμακρύνθην ὁ ἄθλιος.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Μαρτυρίῳ τελέσας τὸν βίον σου, Κωνσταντινουπόλεως ὁ θεῖος πρόεδρος, τοῖς ἐν δουλείᾳ δύναμιν, καὶ ἰσχὺν Πάτερ Κύριλλε δέδωκας.

Λαμπρυνθεὶς μαρτυρίου τοῖς στίγμασι, πρὸς τὴν αἰωνίζουσαν μετέβης εὐκλειαν, ἔνθα θεόφρον Κύριλλε, τῷ Χριστῷ μετὰ δόξης παρίστασαι.

Κατὰ χρέος πιστοὶ σε γεραιόμεν, ὅτι κὰν ἐν γήρατι ὑπῆλθες Κύριλλε, νεανικῶς τὴν ἄθλησιν, καὶ ὄφρὺν τῶν τυράννων κατέσπασας.

Θεοτοκίον.

Λογισμῶν πονηρίας ἀπάλλαξον, Θεοτόκε Ἄχραντε τὸν νοῦν μου δέομαι, τῇ μητρικῇ σου χάριτι, καὶ φρονεῖν με τὰ θεῖα ἐνίσχυσον.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν θεῖαν ταύτην.

Τρανῶς χορεύει τῇ δόξῃ σου, ἡ Πόλις ἡ πασῶν βασιλεύουσα, ὅτι ἀπήλαυσε, τῆς σῆς καλῆς κυβερνήσεως, ἐν δυσχειμέροις χρόνοις, τρισμάκαρ Κύριλλε.

Υΰώσας ἔργοις καὶ λόγοις σου, λαοῦ δεδουλωμένου
τὸ φρόνημα, ἤθλησας Κύριλλε, μὴ δειλιάσας τὸν
θάνατον, ἵνα ζῶην κερδήσης, τὴν αἰωνίζουσαν.

Ποιμὴν ὑπάρχων σοφώτατος, καὶ θεῖος Ἱεράρχης
πανεύφημε, ὑπὲρ τῆς πίστεως, πολλοὺς ἀγῶνας
ἐτέλεσας, καὶ μαρτυρίου δρόμον, ἤνυσας Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Λαμπὰς Παρθένε ὑπάρχουσα, φωτὸς τοῦ ἀνεσπέρου
τῆς γνώσεως, τῇ φωταυγείᾳ σου, ἐσκοτισμένην τοῖς
πάθεσι, τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου, φώτισον Ἄχραντε.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ἐν Πατριάρχαις ἀθλητῆς ἀκαταγώνιστος,
θανατωθεὶς Ἀγαρηνῶν χερσὶ φονόεσσαις,
ἀναδέδειξαι, ὦ Κύριλλε, θεηγόρε.

Ὅθεν στέφος ἀφθαρσίας κομισάμενος,
ἱκεσίαις σου μὴ παύση προϊστάμενος,
τῶν βοῶντων σοι· Χαίροις, Πάτερ πολὺαθλε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνωθεν τῶν Ἀγγέλων, αἱ δυνάμεις κροτοῦσιν,
ἐπάξιόν σοι Πάτερ τὸν ὕμνον· ἡμεῖς δὲ ἐπὶ γῆς οἱ
πιστοὶ, ἐν εὐφροσύνῃ τὴν μνήμην σου ἄγοντες, τοῖς
ἄσμασί σε στέφομεν, Κύριλλε, καὶ πιστῶς βοῶμεν·
Χαῖρε, ὁ ὅσιος Ποιμενάρχης·
χαῖρε, ὁ ἔνδοξος Πατριάρχης.

Χαῖρε, τὸ τῆς Κρήτης οὐράνιον βλάστημα·
χαῖρε, Ἄγκαράθου Μονῆς τὸ ἀπάνθισμα.
Χαῖρε, Μάρκου ὁ διάδοχος, τῆς Αἰγύπτου ὁ πυρός·
χαῖρε, Βυζαντίου πρόεδρος, Ἐκκλησίας ὀφθαλμός.
Χαῖρε, ὅτι καθεῖλες πολεμίων τὸ θράσος·
χαῖρε ὅτι ὑπήλθες μαρτυρίου τὸν δρόμον.
Χαῖρε, Ἄγιων πάντων συμμετόχος·
χαῖρε, Μαρτύρων θεῖος ἐφάμιλλος.
Χαῖρε, σεπτῶν δωρεῶν οἰκονόμος·
χαῖρε, ζωῆς ἀληθοῦς κληρονόμος.
Χαίροις, Πάτερ πολυάθλε.

Μηνολόγιον.

Τῆς ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου
Ἱερομάρτυρος Κυρίλλου τοῦ Λουκάρεως, Πάπα καὶ
Πατριάρχου τῆς μεγάλης πόλεως Ἀλεξανδρείας τὸ
πρότερον, εἶτα δὲ Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
γενομένου, ἀθλήσαντος ἐν ἔτει ἀκλῆ' (1638).

Στίχοι.

Θῦμα ὁ θύτης τῷ Κυρίῳ προσήχθης
Τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ στραγγαλισθεῖς μανία.
Εἰκάδι ἐβδομάτη Κύριλλος πρὸς πόλον ἀθληδρομεῖ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὠιδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰκόνας χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δειρᾶ λατρευομένης, οἱ
τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου

προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδίκων χειρῶν, λύτρωσαί με Μαριὰμ Θεοκυῆτορ, καὶ ἐκ δολίας γλώσσης ῥῦσαί με, τὸν ἀκορέστως βοῶντά σοι· Χαῖρε τὸν Θεὸν ἢ τεκοῦσα, καὶ Δεσπότην τῆς κτίσεως· χαῖρε προστασία ἀψευδῆς, καὶ σωτηρία ἡμῶν.

Ρημάτων Ἄγνη, τῶν ψαλλόντων τοῦ Ἀγγέλου σοι τὸ Χαῖρε, ἐν εὐμενείᾳ ἐπακούουσα, νεῦσον αὐτῶν παρακλήσεσι, παύουσα δεινῶν τρικυμίαν, καὶ εἰρήνην βραβεύουσα, Εὐλογημένη αὐτοῖς, ταῖς δραστικάῃς σου εὐχαῖς.

Γ'δοὺ οἱ πιστοὶ, εὐσεβῶς σε Ἄγαθὴ ὑμνολογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦντες τὸ μυστήριον, τῆς ὑπὲρ φύσιν λοχείας σου, ἐν ἀγαλλιάσει βοῶμεν· Χαῖρε Μῆτερ Ἀπείρανδρε, σκέπε καὶ φρούρει ἡμᾶς, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀεὶ.

Ἄγια σκηνή, καὶ καθέδρα θαυμαστὴ τοῦ Βασιλέως, Θεοκυῆτορ Παντευλόγητε, ῥάβδω τῆς σῆς ἀντιλήψεως, πρὸς σωτηριώδη νομὴν με, τῆς ἀγάπης ὁδήγησον, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Γ'δοὺ εὐσεβῶς, Ἐκκλησίας οἱ πιστοὶ συναθροισθέντες, ἐπιτελοῦμεν νῦν ἐν ἄσμασι, Κύριλλε Πάτερ τὴν

μνήμην σου· σὺ γὰρ ἀληθῶς ἱερεύσας, καὶ ἀθλήσας διὰ αἵματος, χοροβατεῖς ἐν σκηναῖς, τῆς ἀθανάτου ζωῆς.

Θυσία τερπνὴ, καὶ εὐώδης προσφορὰ Χριστῷ προσήχθης, Ἀρχιερέων ἐν ὑψώμασιν, ὁ διαπρέπας μακάριε, καὶ μαρτυρικῶς ὁ σφραγίσας, τὴν καλὴν ποιμασίαν σου· διὸ μὴ παύση αὐτῷ, πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ Μάνδρα σοφέ, τῆς Κυρίας Ὀρφανῆς σὲ μακαρίζει, τῆς Ἀγκαράθου ἢ περίπυστος, Κύριλλε Πάτερ τὴν θήκην σου, ὡσπερ θησαυρὸν κεκτημένη, ἐξ ἧς χύδην ἰάματα, ὀμβροβλυτεῖς μυστικῶς, τοῖς εὐσεβέσιν ἀεὶ.

Θεοτοκίον.

Λαμπάδα φωτός, ὡς ὑπάρχουσα Ἀγνή τοῦ ἀνεσπέρου, τοὺς ἐν σκοτίᾳ παραπτώσεων, ἀπειραρίθμων καθεύδοντας, φώτισον τῇ σῇ φωταυγείᾳ, καὶ ἡμέρας ἀνάδειξον, Θεοκυῆτορ υἱούς· σὲ γὰρ ὑμνοῦμεν πιστῶς.

Κανὼν δεῦτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Στοιχειούμενος, τῆς Ὀρθοδόξου πίστεως, τῷ ζήλῳ Κύριλλε, σὺ διὰ ἀγόνων πολλῶν, αὐτῆς ἀναδέδειξαι, μέγας ὑπέρμαχος, καὶ διήλεγξας, ἐν παρρησίᾳ μείζονι, τοὺς φρονοῦντας κακοδόξως.

Μαρτυρούμενος, τῆς εὐσεβείας Κύριλλε, τοῖς προτερήμασι, τοὺς ἐν τῇ Δύσει σοφοὺς, ἀσόφους

ἀπέδειξας, καὶ διετρέψας, ἀποδείξουσιν, ἐν γραφικαῖς τὸ κήρυγμα, τῆς πατρῶας εὐσεβείας.

Τὴν ἀήττητον, διεζωσμένος δύναμιν, Θεοῦ τῆς χάριτος, τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ, προέστης φρονήματι, γενναίῳ Κύριλλε, καὶ ἐνήθλησας, στραγγαλισθεὶς ὀμότητι, τῶν ἀνόμων γενιτσάρων.

Θεοτοκίον.

Λῦσον Ἄχραντε, θερμῶς καθικετεύω σε, τὰς τῶν μεγίστων μου, παραπτωμάτων σειράς, καὶ δὸς οὐρανόφρονα, ἀνύειν βίον με, ὡς ἂν Δέσποινα, ἀξιωθῶ τῆς χάριτος, τοῦ ἐκ σοῦ σωματωθέντος.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁμιδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάνα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταφυγὴ μου κραταιά, καὶ ἀντίληψις θερμὴ καὶ προστασία, ὡς οἰκτίρμων γενοῦ μοι· καὶ γὰρ προστρέχω τῇ σῇ, πρεσβείᾳ καὶ σκέπη Πανάμωμε, ὑμνῶν, μεγαλύνων, τὸν ἄφθορόν σου τόκον.

Ὑπερυψοῦμεν οἱ πιστοὶ, καὶ δοξάζομεν ἀεὶ ἐν εὐφροσύνῃ, τὸν ἀφράστως τεχθέντα, ἐκ σοῦ τῆς μόνης Ἀγνῆς, ὃν Μητὴρ δυσώπει ὡς εὐσπλαγκνος, τοῦ ῥυσθῆναι πάντας, κακίας τοῦ βελίᾳρ.

Ρ᾿ῶσιν χορήγει τῇ ψυχῇ, καὶ τῷ σώματι Σεμνὴ δύναμιν δίδου, τοῖς ἀχρείοις σου δούλοις, τοῖς πεποιθόσιν εἰς σέ, καὶ Χαῖρε βοῶσί σοι Ἄκραντε, πηγὴ εὐλογίας, καὶ λύσις ἁμαρτίας.

Γ'δού σε πᾶσα γηγενῶν, φύσις Πάναγνε ἀεὶ ἐγκωμιάζει, τὸ ἐν σοὶ μέγα θαῦμα, δοξολογοῦσα πιστῶς· Θεὸν γὰρ ἀρρήτως γεννήσασα, ἐτοίμη ὑπάρχεις, ἀπάντων σωτηρία.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Ζήλω παμμάκαρ θεϊκῷ, κυβερνήσας τὸν λαὸν τῆς Ἐκκλησίας, καὶ Μαρτύρων τὸν δρόμον, ἐπιτελέσας στερρώως, τῆς νίκης τὸ στέφος ἀπέλαβες, Κύριλλε! διὸ σε, πιστοὶ ὑμνολογοῦμεν.

Εὐαγγελίου ταῖς ὁδοῖς, τὸν σὸν βίον ἐκ παιδὸς Πάτερ εὐθύνας, Ἱεράρχης ἐδείχθης, τῆς Ἐκκλησίας σοφός, ἐν τέλει δὲ Μάρτυς περίδοξος· Κύριλλε διὸ σε, ἐδόξασεν ὁ Κτίστης.

Δῶρον προσῆξας σεαυτὸν, Πάτερ Κύριλλε Θεῷ ἡγιασμένον, προαιρέσει ἀθλήσας, ὑπὲρ τῆς ποιμνης τὸ πρὶν, Μαρτύρων δ' ἐσύστερον αἵματι· ὅθεν τῶν θαυμάτων, τῇ αἴγλη ἐλαμπρύνθης.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλημμελήσας ἀμελῶς, ὑπὲρ πάντας γηγενεῖς ἐγὼ ὑπάρχω· διὰ τοῦτο βοῶ σοι, ἐν μετανοίᾳ πολλῇ·

Βοήθησον Μῆτερ τὸν δοῦλόν σου, λαβεῖν τῶν παισιμάτων, συγχώρησιν τελείαν.

Κανὼν δεῦτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Θλίψεις, διωγμούς, ὑπερορίας, κινδύνους, ταλαιπωρίας ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ ἐν τέλει θάνατον, βίαιον ὑπέμεινας, ὑπερμαχήσας Κύριλλε, τῆς ἐκλογάδος σου, ἐν Πνεύματος Ἁγίου δυνάμει· ὅθεν ἠξιώθης, τρυφῆς τῆς ἀκηράτου.

Νόμου αἰωνίου τῆ μελέτη, ἐγκύψας Κύριλλε Πάτερ ἐκ νεότητος, τὸν Χριστὸν προέκρινας, πάντων ἐν τῷ βίῳ σου, καὶ ἀκριβῶς μιμούμενος, αὐτὸν μακάριε, ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς σου ποιμνίου, ζήλω ἠγωνίσω, καὶ ἠθλησας γενναίως.

Χαίρει γηθοσύνως Ἀγκαράθου, ἡ Μάνδρα ἡ εὐαγῆς τῆς Θεομήτορος, πλοῦτον ἀδαπάνητον, θησαυρὸν ἀσύλητον, καὶ γέρας Πάτερ Κύριλλε, ἄφθιτον ἔχουσα, τῶν θείων σου λειψάνων τὴν θήκην, βλύζουσαν ὡς κρήνη, τῆς χάριτος τὰ ρεῖθρα.

Θεοτοκίον.

Ὁμβροῖς μητρικῆς σου εὐσπλαχνίας, Παρθένε Θεοκυῆτορ ἰκετεύω σε, σβέσον τῆς κακίας μου, τάχιον τοὺς ἄνθρακας, ἀναψυχὴν καὶ ἄνεσιν, τῷ παναθλίῳ σου, βραβεύουσα οἰκέτη Παρθένε, ἄδοντί σοι ὕμνον, καρδίας ἐκ βαθέων.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου. Ὁμιδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ' τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ
χαρὰν τῷ κόσμῳ κυήσασα, σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία
Παρθένε.

Λόγος ἰσχύει σε οὐδεὶς, εὐφημῆσαι Δέσποινα, τὴν
ἀγιωτέραν τῆς κτίσεως, ἣν ὑμνοῦσιν, οὐρανῶν αἱ
δυνάμεις.

Λύτρωσις Δέσποινα Ἄγνή, διὰ σοῦ ἐπέφανε, καὶ χαρᾶς
τὴν κτίσιν ἐπλήρωσεν· ὅθεν πάντες, γηγενεῖς σε
τιμῶμεν.

Ὅλον τὸν βίον μου Ἄγνή, ἀχρειώσας πάθεσι, πρὸς σὲ
καταφεύγω δεόμενος· μὴ οὖν Μήτηρ, τὴν κραυγὴν
μου παρώση.

Ὑμνους προσφέρω σοι Ἄγνή, ὁ ἀχρεῖος ἄνθρωπος,
κἂν ρερυπωμένος τοῖς χεῖλεσι· σὺ δὲ δός μοι, τὴν
ἀγίαν σου χάριν.

Κανὼν πρῶτος. Ὁ αὐτός.

Γέρας καὶ καύχημα λαμπρόν, σὺ ὑπάρχεις Κύριλλε,
τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ στήριγμα· ὅθεν ὕμνους, ἐν χαρᾷ
σοι κροτοῦμεν.

Βίον ὡς κάλλιστος ποιμὴν, διανύσας ὅσιον, τῶν
Μαρτύρων δόξης ἠξίωσαι, ἐν νυμφῶνι, τῆς Χριστοῦ
βασιλείας.

Ἄνωθεν Κύριλλε σοφέ, εὐμενῶς ἐπίβλεπον, τὴν σὴν εὐλογίαν δωρούμενος, τοῖς τελοῦσι, τὴν ἅγιαν σου μνήμην.

Θεοτοκίον.

Ὑμνολογίαις σε Ἄγνή, οἱ πιστοὶ γεραίρομεν, τὰ σὰ μεγαλεῖα θαυμάζοντες· ὄθεν σῶζε, ταῖς πρεσβείας σου πάντα.

Κανὼν δεῦτερος. Ἑκβόωντες.

Δεῦτε εὐλαβῶς, ἄσμάτων τοῖς ἄνθεσι, σήμερον στέψωμεν, οἱ πιστοὶ χορεύοντες, τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἐγκαλλώπισμα, Πατριαρχῶν τὸ καύχημα, τὸν θεῖον Κύριλλον, ἐκβοῶντες· Πρέσβευε πρὸς Κύριον, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς τοὺς τιμῶντάς σε.

Ὁσῖος ποιμὴν, διδάσκαλος πάνσοφος, μύστης οὐράνιος, λειτουργὸς ἰσάγγελος, καὶ κυβερνήτης ψυχῶν πανάριστος, ὄφθης Θεοῦ ἐν χάριτι, παμμάκαρ Κύριλλε· διὰ τοῦτο, πάντες εὐφημοῦμέν σε, καὶ προστάτην θερμὸν ἐξαιτούμεθα.

Πρέσβευε Χριστῷ, ποιμὴν ὡς χρηστότατος, Μάρτυς ὡς ἄριστος, τῇ Τριάδι πάντοτε, ὑπὲρ εἰρήνης, τῆς κληρουχίας σου· ἐκ πειρασμῶν δὲ φύλαττε, νόσων καὶ θλίψεων, τοὺς τιμῶντας, θήκην τὴν μυρίπνοον, τῶν λειψάνων τῶν σῶν Πάτερ Κύριλλε.

Θεοτοκίον.

Υψιστον Ἀγνή, Θεὸν μετὰ σώματος, κυοφορήσασα, ὕψωσας τὴν ἔκπτωτον, ἀνθρώπων φύσιν, πρὸς τὴν ἀρχέγονον, ὡς ἀληθῶς κατάστασιν· διὸ σοι κράζομεν· Χαῖρε Μῆτερ, Κόρη παμμακάριστε, Θεοτόκε Θεοῦ νύμφη ἄφθορε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐνδυμα τὸ ὑπέρλαμπρον, τῆς ἀρχιερωσύνης, θεόθεν ἐνδυσάμενος, ἐν Αἰγύπτῳ τὸ πρῶτον, ἐν Βυζαντίῳ δ' ὕστερον, ὡς φωστήρ φωτοφόρος, ἐν Πατριάρχαις ἔλαμψας, ποιμασίας τῇ αἴγλῃ, καὶ ἀστραπαῖς, τοῦ εὐσθενεστάτου σου μαρτυρίου, τὴν οἰκουμένην Κύριλλε, πᾶσαν καταπυρσεύων.

Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἡ Κρήτη ὡς ἀμάραντον, βλαστὸν αὐτῆς γεραίρει σε, καὶ Ἀγκαράθου ἢ Μάνδρα, πνευματικὸν ὡς υἱὸν σε, Ἰερομάρτυς Κύριλλε, ἐγκωμιάζει ἄσμασιν, ὡς θησαυρὸν κατέχουσα, τὰ ἱερά λείψανά σου, ἐξ ὧν ἐκχέεται χάρις.

Ἔτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πατριαρχῶν διαπρέψας, ἐπὶ τοῦ θρόνου εὐκλεῶς, Κύριλλε Πάτερ μετέστης, πρὸς οὐρανοὺς μαρτυρικῶς, ἔνθα Χριστοῦ ἠξιώθης, τῆς δεξιᾶς παραστάδος.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Παρθένε, ἡ τὸν φιλάνθρωπον Θεόν,
ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα, τοῦτον ἀεὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ἰκέτευε
παρρησία, ἵνα οἱ πάντες σωθῶμεν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ

Ἰστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν τὰ κάτωθι Στιχηρὰ
Προσόμοια. Ἦχος β'. Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι.

Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασιν, ἀναδήσωμεν τὸν
θεοφόρον; Κύριλλον τὸ κλέος τῆς πίστεως, καὶ τῆς
εὐσεβείας διδάσκαλον, τοῦ Εὐαγγελίου μυστολέκτην·
ποιμένα, τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκοίμητον· τὸν στυλόν,
τῆς Ἐκκλησίας τὸν ἀκλόνητον· τὸν Ὁρθοδόξων
προστάτην, τὸν χοροβατοῦντα, Παραδείσου ἐν ταῖς
αὐλαῖς, καὶ χάριν πηγάζοντα, ἐκεῖθεν ἡμῖν σωτήριον.

Ποίοις εὐφραντικοῖς μέλεσιν, ἐπαινέσωμεν τὸν
Ἱεράρχην; τῆς Ἀλεξανδρείας τὸ καύχημα, καὶ τοῦ
Βυζαντίου τὸ σέμνωμα, πρόεδρον τὸν θεῖον
ἀμφοτέρων· φωστῆρα, τὸν ἐκ τῆς Κρήτης
ἀναλάμπαντα, καὶ πᾶσαν, τὴν Ἐκκλησίαν
καταυγάσαντα· Ἀρχιερέων τὸ κλέος, Κύριλλον τὸν
θεῖον, ὃν ἐδόξασεν ὁ Θεός, ποιμένα ὡς γνήσιον, καὶ
Μάρτυρα γενναιότατον.

Ποίοις ὑμνωδιῶν ἄνθεσι, στεφανώσωμεν τὸν
Πατριάρχην; τὸν ποιμαντικῶς διαπρέψαντα, καὶ
μαρτυρικῶς ἐκδημήσαντα, πρὸς τὰς αἰωνίους
καταπαύσεις· ἐχθρῶν μὲν, τὸν καταισχύναντα τὴν

ἔπαρσιν, πιστῶν δέ, τὸν στερεώσαντα τὸ φρόνημα· τὸν μιμητὴν τοῦ Δεσπότου, Κύριλλον τὸν θεῖον, οὗ ἡ θήκη ἀνελλιπῶς, πηγάζει ἰάματα, εἰς δόξαν Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ποίοις οἱ εὐσεβεῖς ἄσμασιν, ἀνυμνήσωμεν τὸν θεοφόρον; τὸν Ἀρχιερέα τὸν ὄσιον, τὸν ἐν εὐσεβείας τοῖς ῥήμασι, κυβερνήσαντα τὴν Ἐκκλησίαν· τὸν πίστει, ὡς ὁ Μωσῆς μέγαν γενόμενον, καὶ θράσος, τῶν ἀλλοφύλων ταπεινώσαντα· τὸν κοινωνὸν τῶν Μαρτύρων, Κύριλλον τὸν θεῖον, οὗ πρεσβείαις ταῖς πρὸς Θεόν, κινδύνων λυτρούμεθα, οἱ πόθῳ αὐτὸν γεραίροντες.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσπερ Πάτερ, Κύριλλε ἱερώτατε, ἐκ νεότητος Θεῷ ἀνατεθείς, τῶν ἀρετῶν καταγωγίον ἐχρημάτισας, καὶ ἐν περιδόξῳ Πατριαρχῶν καθέδρᾳ, ἐπολιτεύσω ἀξίως τοῦ χαρίσματος· Εὐαγγελίου γὰρ τῆ ῥάβδῳ στηριζόμενος, καὶ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀγωνιζόμενος, πρὸς εὐσεβείας νομὴν ἐκυβέρνησας, τὴν λαχοῦσάν σοι ἐκλογάδα, καὶ ὑπὲρ ταύτης προθύμως, τοῦ μαρτυρίου ποτήριον ἔπιες. Ὅθεν σύμμορφος Χριστοῦ, τῶν παθῶν ἀναδειχθείς, τῆς Ἀναστάσεως τὴν δόξαν ἐκκληρώσω, καὶ ἐκτήσω ἐν οὐρανοῖς, ἐπάξια τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι παριστάμενος, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἱεράρχου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ' καὶ στ' Ὁιδή. Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, ζῆτει τῇ ιγ' τοῦ Νοεμβρίου.

Κοινωνικόν.

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις Κρητονήσου ἄνθος τερπνόν, καὶ Ἀλεξανδρείας, Ποιμενάρχης περικλεής· Χαίροις Πατριάρχης, σοφὸς τῆς Κωνσταντίνου, καὶ Ἐκκλησίας στυλός, ἔνδοξε Κύριλλε.

Δίστιχον.

Κύριλλον, ὦ Κύριλλε, φρούρει εὐχαῖς σου ὕμνους σοι ὑφάναντι πόθῳ καρδίας.

